

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 27 januari 1922 kl. 12 m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående gillande av den riksbanken meddelade frihet från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld.

I en till riksdagen avlåten, den 7 innevarande januari dagtecknad proposition nr 8, som hänvisats till bankoutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag samt av § 72 regeringsformen, hemställt, att det i kungörelsen den 26 september 1921 lämnade medgivande, att riksbanken må för tiden till och med den 31 mars 1922 vara frifrigen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse måtte av riksdagen gillas.

Enligt berörda kungörelse den 26 september 1921 har Kungl. Maj:t, på framställning av fullmäktige i riksbanken och efter samråd jämväl med fullmäktige i riksgäldskontoret, med stöd av bestämmelse i § 72 regeringsformen funnit gott medgiva, att riksbanken må för tiden från och med den 1 oktober 1921 till och med den 31 mars 1922 vara frifrigen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse, dock att detta medgivande skulle, därest detsamma icke bleve av nästföljande riksdag inom tjugugu dagar från riksdagens början gillat, efter utgången av nämnda tid upphöra att lända till efter rättelse; ägande riksbanken rätt att, om förhållandena därtill gäve anledning, även under den tid, berörda medgivande gällde, återupptaga inlösningen av bankens sedlar.

Till åberopade statsrådsprotokollet har föredragande departementschefen, utan att nu närmare uttala sig angående penningpolitiken, framhållit, att ett godkännande av propositionen med hemställan om riksdagens gillande av Kungl. Maj:ts i berörda kungörelse lämnade medgivande

Bihang till riksdagens protokoll 1922. 8 saml. 3 häft. (Nr 3.)

icke syntes böra innebära något riksdagens ställningstagande i fråga om riksbankens sedelinlösningskyldighet efter den 31 mars 1922.

Utskottet.

På de i statsrådsprotokollet anförda grunder har utskottet ansett sig böra tillstyrka bifall till Kungl. Maj:ts proposition och får alltså hemställa,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 27 januari 1922.

På bankoutskottets vägnar:

EMIL KRISTENSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

av första kammaren: herrar *Gustafsson, Lindley, Öhngren, Waller, Strömberg, Windahl, Malmberg* och *Bodin* samt

av andra kammaren: herrar *Kristensson, Bäcklund, Lovén, Kloo, Wikström, Nylander* och *Strindlund*.